

спілок. У Івано-Франківській області функціонує асоціація кредитних спілок (АКСІФ). Вона була зареєстрована у квітні 2005 року. Асоціація об'єднує 9 кредитних спілок і ще дві подали заяву на вступ. Загальна кількість членів кредитних спілок – учасників асоціації – 14 тисяч, їхні активи складають 8 млн. грн. Важливо, що кредитні спілки діють в усіх районних центрах Івано-Франківської області, бо це полегшує селянам доступ до кредитних ресурсів. Кредитні спілки – члени АКСІФ активно кредитують село, зокрема, надають кредити на розвиток зеленого туризму.

Висновок. Сьогодні потрібно серйозно підійти до питання розбудови кредитної кооперації на селі. Практика показала, що банківські структури не спроможні профінансувати кожного селянина, який отримав не велику земельну ділянку. Саме кредитні спілки мають реальні можливості істотного впливу на дрібний бізнес та приватне підприємництво на селі. Оскільки кредитування дрібного і середнього бізнесу – один з реальних шляхів досягнення добробуту в сучасному українському селі. Тому кредитні організації на селі знаходять нішу в ринковому середовищі, не створюючи конкуренції комерційним банкам.

Джерела та література

1. Амбросов В.Я., Онегіна В.М. Формування кредитного ринку в системі агробізнесу США // Фінанси України. – 2004. – №5. – С. 47–53.
2. Малік М.Й. Фінансово-кредитний механізм у розвитку аграрного підприємництва // Економіка АПК. – 2001. – №5. – С. 115.
3. Топіха В.І. Економічний механізм кредитування сільськогосподарських товаровиробників в Україні // Таврійський науковий вісник ХДАУ. – Херсон. – 2006. – В.46. – С. 146–151.
4. Третяк О.М. Кредитні спілки як ефективна форма мікрокредитування // Економіка АПК. – 2002. – №7. – С.100–107.
5. <http://www.ukrstat.dov.ua>

Кожокар Ю.В.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МЕТОДИКИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЧИХ І ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Вступ. Світовий досвід сформував методологію досліджень оцінки ефективності виробничих і фінансових інвестицій у ВЕЗ, які з початку розвивалися стосовно до встановлення ринкової економіки, а потім до динамічних інтеграційних процесів економіки світового ринку. Щоб сформувати знання про ВЕЗ (предмет) необхідне системне та комплексне дослідження з урахуванням динамічного його розвитку. Практична за-требуваність такого роду наукових досліджень, не розробленість окремих, але в сучасних умовах дуже важливих питань теорії, практики, методології, методики оцінки ефективності у вільних економічних зонах свідчить про актуальність даної проблеми.

Постановка завдання. Ціллю статті є розробка методичних рекомендацій з оцінки ефективності виробничих інвестицій, висвітлення світового досвіду оцінки ефективності виробничих і фінансових інвестицій у вільних економічних зонах.

Результати. Методика оцінки ефективності у вільних економічних зонах ділиться на методику ефективності виробничих інвестицій та методику фінансових інвестицій. Ефективність виробничих інвестицій (капітальних вкладень) характеризує економічні, соціальні або інші результати і господарську доцільність їхнього здійснення у вільних економічних зонах. Основою оцінки доцільності капітальних витрат у ВЕЗ служить порівнювання вигідності того чи того проекту за умови обмеженості капіталу як ресурсу та забезпечення найбільших прибутків через реалізацію найліпшого з кількох варіантів (проектів) інвестицій. Офіційна методика оцінювання ефективності (доцільності) капітальних вкладень ВЕЗ передовсім визначає загальні положення. Найбільш суттєвими з них є такі:

- По-перше, розрахунки економічної ефективності капітальних вкладень застосовуються за: розробки різних проектних і планових (прогнозних) документів; оптимізації розподілу реальних інвестицій за різними формами відтворення основних фондів; оцінювання ефективності витрачання власних фінансових коштів підприємства.

- По-друге, у розрахунках визначають загальну економічну ефективність як відношення ефекту (результату) до суми капітальних витрат, що зумовили цей ефект. Витрати та результати обчислюють з урахуванням чинника часу. На підприємствах економічним ефектом капітальних вкладень служить приріст прибутку (госпрозрахункового доходу).

- По-третє, з метою всебічного обґрунтування та аналізу економічної ефективності капітальних вкладень, виявлення резервів її підвищення використовують систему показників – узагальнених і поодиноких. До узагальнених показників належать період окупності капітальних витрат (кількість років або місяців, за які відшкодовуються початкові інвестиції) та питомі капітальні вкладення (у розрахунку на одиницю приросту виробничої потужності або продукції) – капіталомісткість. Окрім узагальнених до системи входять такі поодинокі показники, що підлягають спільному комплексному аналізу: продуктивність праці; фондовіддача; матеріаломісткість (енергоємність), собівартість, якість і технічний рівень продукції; тривалість інвестиційного циклу; величина соціального ефекту (як порівняти із соціальними нормативами); показники, що характеризують поліпшення стану навколишнього середовища.